

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 3 marca 2020 r. – Koleje Mazowieckie przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Infrastruktury i Budownictwa obecnie Ministrowi Infrastruktury i Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

(Sprawa C-120/20)

(2020/C 209/14)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Koleje Mazowieckie

Strona pozwana: Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. ⁽¹⁾, a w szczególności art. 4 ust. 5 oraz art. 30 ust. 1, 3, 5 i 6 tej dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie dochodzeniu przez przedsiębiorcę kolejowego, z pominięciem sądowej kontroli decyzji organu nadzorczego, roszczeń odszkodowawczych w stosunku do państwa członkowskiego z powodu nieprawidłowej implementacji dyrektywy w sytuacji, w której elementem odszkodowania byłaby nadpłacona opłata za użytkowanie infrastruktury kolejowej?
- 2) Czy przyjęcie, że prawo do odszkodowania na podstawie prawa wspólnotowego za wadliwe stosowanie prawa Unii Europejskiej, a w szczególności za wadliwą implementację dyrektywy lub brak jej implementacji, przysługuje wyłącznie, gdy naruszona norma jest dla jednostek źródłem uprawnienia, naruszenie prawa ma charakter kwalifikowany (w szczególności w postaci oczywistego i ciężkiego przekroczenia władzy dyskrecjonalnej państwa członkowskiego przy implementacji dyrektywy), a związek przyczynowy między naruszeniem a szkodą ma charakter związku bezpośredniego, sprzeciwia się regulacji prawa państwa członkowskiego, które przyznaje w takich przypadkach prawo do odszkodowania przy spełnieniu mniej surowych przesłanek?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa; Dz.U. 2001, L 75, s. 29; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 07 Tom 005 P. 404 – 421

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag na posiedzeniu w ośrodku zamiejscowym w Amsterdamie (Niderlandy) w dniu 4 marca 2020 r. – VG / Minister van Buitenlandse Zaken

(Sprawa C-121/20)

(2020/C 209/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag na posiedzeniu w ośrodku zamiejscowym w Amsterdamie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VG

Strona przeciwna: Minister van Buitenlandse Zaken

Pytanie prejudycjalne

Czy treść odpowiedzi na pytania prejudycjalne przedstawione w sprawach C-225/19 i C-226/19 będzie brzmiała inaczej, jeżeli nie zostanie ujawnione, względnie zostało ujawnione, które państwo wyraziło sprzeciw wobec wydania wizy wnioskodawcy w ramach procedury uprzedniego zasięgnięcia w opinii przewidzianej w art. 22 kodeksu wizowego ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy, Dz.U. 2009, L 243, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Gliwicach (Polska) w dniu 5 marca 2020 r. – D. Spółka Akcyjna przeciwko W. Zrt**(Sprawa C-127/20)**

(2020/C 209/16)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Gliwicach

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: D. Spółka Akcyjna

Strona pozwana: W. Zrt

Pytanie prejudycjalne

Czy artykuł 5 ustęp 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik lotniczy, którego samolot zderzył się z ptakiem, jest zobowiązany – w ramach racjonalnych środków, jakie powinien podjąć – do uwzględnienia przy planowaniu lotów w systemie rotacyjnym rezerwy czasowej, która wystarcza na przeprowadzenie wymaganej kontroli bezpieczeństwa?

a w razie udzielenia odpowiedzi negatywnej:

Czy artykuł 5 ustęp 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik lotniczy, którego samolot zderzył się z ptakiem, jest zobowiązany – w ramach racjonalnych środków, jakie powinien podjąć – do wyznaczenia planu służby lub obsady załogi w taki sposób, aby była gotowa do pełnienia czynności lotniczych niezwłocznie po przeprowadzeniu wymaganej kontroli bezpieczeństwa, niezależnie od ograniczeń czasu lotu i służby oraz wymagań dotyczących odpoczynku, przewidzianych w załączniku nr III do rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 roku ustanawiającego wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz. U. 2004, L 46, s. 1; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 07 Tom 008 P. 10 – 16

⁽²⁾ Dz. U. 2012, L 296, s. 1
